® Sa gandesti e tehnic ®

Tacut

Devii

Magnetic

Se leaga cerul de hârtie

Si faci din sunet, poezie.©

Magice versuri precum incantații,

Există la mine prin inventar...

Căci cu ele invoc frumoasele senzații...

Senzații ce nu încap în niciun penar!

Pe jos, pe sus, sau chiar pe diagonală!

Narez cum vreau sau chiar cand mi se scoală!

pingpong

(se aude un gong)

Impreuna in univers

Rimăm in gluma ce divers

Arta curge, e chiar vie

Dansând cu bucurie.

Glas, nu cumva si văz?

Etern mister ce ne cuprinde...

De simț cum un om depinde...

Calule, nu vrei ovăz?

Omul multe vorbește,

Dar prea putine zice...

Căci putin el trăiește,

Și nu știe nici de Nietzsche.

Evident,

Ce prieten lent..

Stânci parcurgem noi,

Si din pietre facem noroi.

Dar curge oricum succint,

Ca și timpu-n labirint.

Cum se pierde, si nu mint,

Defapt durerea ce o alint.

Cacat!

Am uitat de sindicat...

Trag de ușă rup un ziar

Ceas rar si un zar in buzunar

Sindicatul ce rupe ficatul

Cum as rupe si eu patul

Nu inainte sa rup un orez

Un orez frumos visez

§

° Din noapte, Lumină

Lumină dulcea întunericului frumos,

Cine te pune să privești doar în jos?

Nu știai că soarele răsare din privire,

Și căldura, din propria ta fire?

Cum poți tu să te crezi întuneric...

Ai uitat cum visele se adeveresc?

Cum doar lumina aprinsă din nimic,

E ca văzul ce se vede arzând firesc?

Întunericul din jur e dur, știu...

Singur, pierdut în pustiu,

Doare atât fiindcă ești viu,

Și al nopții... singurul fiu.

Căci noaptea naște, chiar dulce iară,

Și răsare pe cer, ca o Fecioară.

la fel și Dimineața, rece ca gheața..

amintindui morții că e soră cu viața.

Ce ar putea vedea acel abis,

Decât lumina în sine?

Cine se pierde agitat în vis,

Decât frica din tine?

Tu singură, dragă lumină...

Ești glasul și vibrația fină,

Ce prin pură emoție divină...

Se vindecă de ură și de vină.

Durerea e un semnal gros,

Nu că ai fi căzut brusc în dos,

Ci că de nicăieri, și în sus dar și in jos,

Vine floarea și înflorește frumos.

§

° Oameni de carton. (Fragment)

Domnule Psihiatru,

De plasturi nam nevoie.

Eu pe asta pun accentul

și te uiti pierdut de voie,

Cum de gluma e subiectul.

Dizolvarea naturala când curge,

Lin in jos sau ca scrisul pe hârtie,

Fix calea de mijloc o parcurge,

Intrând in ritm, și în flow cum știe.

Căci totul curge din lumină,

Și dacă noi le punem nume,

leam făcut să prindă rădăcini,

rădăcini în propriul suflet.

Divinitatea nu are formă,

e, de fapt, ce proiectăm,

căci zeii sunt doar mituri

ce în noi mereu păstrăm.

Eu sunt doar cel ce privește,

cel care pe toate le simte,

De a ajuns deja să simtă,

Însăși simțirea ei în sine.

E Simțul pliat pe din două,

Cel care vă stă în față vouă,

Ce prin frica de a se oglindi,

E doar oglinda în fața oglinzii.

Dizolvat a curs și el,

Ce dansează și se întoarce,

și poate, lin, și ușurel,

să se ducă mai departe.

Δ

° Din fum, parfum

Avem un tip numit Șto,

Ce clar nu e domn Mișto.

Șto doar stă să moară...

"Ce Mișto era azi-vară..."

Șto vede în fum doar scrum,

Mișto, în schimb, parfum din fum.

Ambii privesc mirați acum,

Cum din foc apare nou un drum!

Difuz e gândul, în plimbare,

Când prin bus șin buzunare,

Tot caută maniacal în soartă,

Inteligent asimptomatic, artă.

Scriu deja de vreme bună,

Scriu ce clar aud cum sună.

Scriu întruna, simt cum tună,

Scriu cum vin proștii furtună!

In jos Luceafăr cum sa dus,

Urcat în sus ba chiar Iisus.

Din plin impact divin,

Din Șto, Mișto, mai fin!

Zi frumoasă, suflet blând.

Țiam lăsat frumos un gând,

Gând pe care nul găsești...

Dar simțindul, strălucești.

Ce lucizi noi suferim,

Cade o stea, de ea nu știm.

Ori un nor, Mișto din zbor,

Se pierde ușor, ușor in zori.

¥

° Aș dormi

(si nu doar ca e fain...)

Dar poate mai scap putin...

De această dură singurătate...

Dar mai mult de gând!

Da!

Gandul ce cu mâna imi face

in timp ce-mi violează pura pace.

§

Îmi bubuie capul 'tare',

De la atâta conceptualizare

A liniștii supreme...

Dintre

mine

și

'probleme...'

Răbdarea s a pierdut de mult...

Si nu mai am decat dor...

...de un pui de somn de mor!!! Δ

'Dor de Mor,

Sau gagica-sa, ce Doare până Moare'

°

Aceasta durere ce o simt...

Și nu fug

Δ și

nici nu mint,

Nu de alta, dar.....

În viața asta, clar...

...crucea dură, ce nu-mai-

Δ A-pă-sat.

Te face. Δ

și apoi-

Δ -apare

Și această,

π

§ subtil-

-ironică

frustrare. §

Dar cum ar putea un omuleț..

Așa ca mine, îndurerat,

Care vrea să fie măcar...

puțin...

Mai întreg la cap în pat..

Căci din suflet nu-i lipsește,

Acea Lumină ce încălzește....

§

Dar tac și merg ușor-ușor...

...Până mă pierd în nor și zori...

Să dispar frumos aș vrea...

Pentru o noapte cel măcar!

Și mă doare și încerc....

Și mă zbat

închis

În-cerc,

Să controlez măcar puțin...

Acest chin sferico-divin!

°

Poezie-Poezie

Inima o am

de

hârtie...

Floare roz ce ma înmoaie,

mă uit la nori și înlăcrimat... ;/

Văd și cerul cum plânge.

Și cum a mea inimă s-a udat.

Și așa focul se stinge...

Și în Liniște se încinge.

Δ

Fin un fan ce era din...

Blocul meu un vecin, deci,

Năzdrăvan ce nu bea vin...

Bea nevastă-sa pe veci.

Am facut din strofă

Ghilimele. "Și din ele?"

'Te intreaba jucăuș o profă'

ai dat o ca-n telenovele...

pac

Din cap îmi ies și rime,

Și îmi ies și multe crime

Conform codului penal,

Ce penal e el, penal fatal.

Ce să mai, drum bun le zic,

Ele și vecinul, are ș-un mic...

Copil in brațe nou născut.

'Ah, ce vin bun cel băut.'

§

° Analist de-a lungul zilei,

Poet la noapte,

vrei, nu vrei.

Tabele verzi și documente,

Mă obosesc la cap

realmente.

Dar seara,

când liniștea se lasă...

...și eu în ea, ca și acasă...

În pat culcat când stau...

să mor...

PAC!

Insomniac renasc și zbor!

Futu-i,

De n-ar intra vreo paralizăă...

Ușor în creier

ca din priză...

Sau spontan sa vină versuri

dulci

surpriză.

Pot zbura în astral și fără viză!!!!!

§

Această iluminare,

Este doar o calibrare,

Care într-un ritm frumos

Deschide sistemul nervos.

°

•

π

° Alandala

o

mică,

frică...

singurică,

Și conștiința de când era mică.

Treceau din vis în paradis.

- "Ți-am mai zis?" -

Ele se așezau singure din simț.

Din bunul Simț de prin Simțire...

Cum se leagă și omul de omenire.

sau chiar eu când simt că mor...

...din renumitul dormitor.

Știința simțirii nu se învață.

Nu se învață căci nu e,

Nici nu e

Nici nu va fi,

Și nici măcar nu va veni.

si ce?

Tu doar dă-i bice

_____ amice.

Printr-un pas dat pe loc,

ardem

cortina reciproc.

Naratorul s-a Narat

Prin

foc!

Hai noroc!

Δ

'Din gașca lui Șto și Mișto,

vi-l prezint pe...'

... ° Domn Ușor!

(de somn mi-e dor...)

Așa este, domnule,

O poezie ce lin curge...

Nu cumva să o confunzi,

....Și în gând să te afunzi...

Cu un pas dat pe loc,

Gândul s-a-nvârtit în joc.

` Hocus

Pocus 'dar

-ce' Focus!

'cum În liniște el s-a dus...'

Interesant, Domn Ușor,

Cum de somn mi-e dor.

Domn Ușor cam rânjește,

Pe nori, el

se

plictisește.

'Ce doresc a face eu...

-Nu te uita așa ciudat-

E a fii împăcat mereu.

Chiar și de haos mirat.'

"Să gândești e tehnic.

Tăcut,

Devii

Magnetic.

Se leagă cerul de hârtie

'poezie'

și faci din sunet Poezie.

Așa este, Domn Ușor!

Inspirația e divină.

Precum prin dialog vor..

Din doi

Unul

-să devină.

"Domn'ișor, ce galant...

Cerul s-a limpezit instant!"

'...În orizont se sting lin ele...

...Și fin adorm nopțile grele...'

§

'În sus răsare, chiar dulce iară...

... Această simbolică Fecioară.'

Δ

° Un cub

(Poemul)

Văd din vis un cub scurs,

Cubul dur ce prin discurs,

Reușește natural cu geometrie,

Să facă somnul treaz și moartea vie.

Trei într-unul, rostogol el vine,

Și se oprește când e bine,

Cubul minții și Cuvântul...

Sferico-Rotund ca vântul.

'Ascuțit' s-a cam împiedicat

De colțul mesei sau de pat.

Cel ce vede doar o parte...

Are parte doar de moarte...

Cioc și pac,

prin cap tună!

E Triunghiul cel ce sună...

...Trezit chiar în particular...

De un Cub Triunghiular Δ

pac'

`pac

,pac

pac,

'pac

`pac

pac,

'pac'

pac,

'pac,

`

- Se rupe barajul,

iar apa își continuă cursul...

Tendința de control...

...falsul sentiment de siguranță...

° Soluție!

te apuci de percuție!

Să jucăm de-a doctorul..

sau jucăm cu sunetul..

Sau cu liniștea,

mai degrabă.

Decât bârfe ca o babă.

Fie constructiv,

Sau distructiv.

Sau, cine știe,

...distractiv...

pac"

pac

pac'

§

° De la cap, la coadă.

Dragă Natură a inspirației,

Ne știm de pe vremea creației,

grație ție perioadei grației.

Și grație simțului senzației.

Chiar și timpul simț devine,

Când se simte simțul bine,

Simțului simțit îi se cuvine,

Să simtă un joc simțit cum vine.

Simțind timpul stând pe loc,

Și, din timp, un simplu joc,

Sau ba chiar numitul „PAC!”,

Sau, simplunumitul, <<cioc-cioc>>.

Ce, radiant, el se potrivește,

Cu vreun orb când te privește,

Sau visând își amintește,

Cum simțindu-l strălucește

"Felină...

... Zi, mă!!?!

'meow'

° Felina

Stătea ea sus pe masă frumos,

Așteptând carnea de pe un os!

Când mă uitam cum se înveselea,

Cum întorceam ochii iar plângea.

Face mișto de mine oare...?

...sau face glume din plimbare?

Ce enervant dar frumos pare.

În schimb prismatic mă și doare.

'meow'

Două minuni divine din cer,

Picaturi căzând in jos chiar sincer.

Ocol prin nori deghizată,

Hop-țop și mâța înfoiată."

"Mulți sunt blocați nu în erou, ci în antierou.

'Păi eu dacă am de smuls buruiana

Și îl văd pe el cum trage ca iguana,

Mă duc și,

fluid dintr-o mișcare,

În direcția opusă o smulg ca pe o floare.'

§

Asta e Prostul care, ce face?

e el să facă pe prostul.

Și astfel s-a eliberat de aroganță.

Și împăcat și-a găsit rostul.

'Egoiști, toți își caută plăcerile,

Pe seama altora lăsând durerile.

Nu e corect, în niciun caz...

Chiar să n-ai puțin obraz.'¥

Și restul o să creadă,

„Bă, ce bine că nu suntem ăla."

Și așa s-a rezolvat o dilemă.

"Ce dilemă?"

¥Că sunt oamenii problemă.

- "2 10 2 1

  Mă îmbrac

  și plec ca nebunu'

'Umbră mare și profundă,

...în chinuri ne afundă.

...Și ne face pe la spate,

ca maestrul de Karate.'

...

"Înțelegi?

Zi, mă!!?"

...

°

Umbra doar poate reuși,

Să se fure pe la spate.

Când ne vom intoarce...

Și...

văzându-ne pe noi...

Ne-am crăcană toți de râs.

Toti parte din ceva numit

`Marele Sine.

...ce el nu vine,

nu vine căci nu e...

Sau mai degrabă doar,

§ Centru al universului §

Oare luciditatea nu e proba,

Ce dovedește, cum frumos,

Un suflet e de neatins?"

Δ

(S#02)

(Șto:

° Viața ca mătreața

Nu am flow și nici nu simt,

Și la fel nu vreau să mint.

Dar în mine-acum de fapt,

Luptăm eu și cu-n inapt.

Și procrastinez cu cost...

Costul cel fără de rost.

Și tot stau și mă lungesc,

Fiindu-mi dor de-un „te iubesc".

Una e să curgă fin,

Curge plânsul chiar divin.

Și alta singurică,

Mia furat ea prin frică.

*Sunt un simplu narator,

Exprimând pe interior,

Printr-o mare ardoare...

Narez pe unde ne doare.*

Dar, la trei dimineața,

Mi-o ia razna si viața.

Cumva, divine șoapte...

Mă lovesc profund în noapte!

Chiar răul de sub apă,

Ce de-apă e sub clapă...

Chiar sărată, nu glumesc,

Căci din Clapă eu trăiesc.

*Sunt un simplu narator,

Exprimând pe interior,

Printr-o mare ardoare...

Narez pe unde ne doare.*

Muza mea, simplă tristă,

Sihastră si sinistră.

Ce tot simți, simțit de minți,

Dureri în piept și printre dinți.

Vai de mine, ce de-umor,

Cum stau bine și nu zbor.

Nu pot eu să trec prin dor,

Dor sa dorm prin dormitor.

*Fuck! În buclă pățesc iar,

Uituc sar din pat. Firar!

Trag de ușă, o rup iar,

Forțez corpul, de luni chiar.*

(Mișto:

** • Sătul cum e de sfatul,*

*Ce ar rupe și el patul. • **

...

Și cam așa...

... Cum m-am separat,

mă voi împlini...

Și, de asemenea, liniștea se va liniști.

Și liniștea care se liniștește, împreună face plus+

Dar plusul nu e decât.... +

+

La infinit...

Un împrumut. -

Și împrumut mă mut. -

Mă duc și tac mut.

Și mă bag și mă fac, ca din lut. -

Și din lut, un năut,

Din năut, astronaut.

=

Și astronautul se hrănește...

°

..până se plictisește. •

Și astfel, din pământ, crește. π

Crește și se învinovățește, că „De ce e el viu?" ¥

„Cum adică bă!?

`§

Nu ți-ai dat tu viață.

Nu te-ai născut singur.

Nu tu ai ales să fii.

Nu știi tu ce se întâmplă.

De ce să fii tu rău cu tine?"

Δ"Așa"Δ

Dar poți și tu, sa simți,

§

Simțul Simțind firea.

Cum simțul Simte

fericirea.

'Ce senzație Simțitoare...

'Sau'

Cine Simte asta oare...?'.

și atât. §

„..., ești bine?"

Sunt.

Și mă încântă.

Și din minte mie-mi cântă.

Și uite așa există un echilibru prin faptul că totul curge și nu ne fixăm pe nimic.

Și cu cât mai mult curge, cu atât mai mult pe suflet mă unge.

Vezi tu, tot dau prin rime, dar prin rime...

sunt Eπzime.

§§§

- O povestire spusa n rime!!!

  Cum altfel să se exprime

  Naratorul mustăcioară..

Ce dormea de odinioară.'

Magice versuri precum incantații,

Există la mine prin inventar...

Căci cu ele invoc frumoasele senzații...

Senzații ce nu încap în niciun penar!

Pe jos, pe sus, sau chiar pe diagonală!

Narez cum vreau sau chiar cand mi se scoală!

§

° De la coadă la cap

Cum simțindu-l strălucește,

sau visând își amintește...

Cu vreun orb când te privește,

ce, radiant, el se potrivește!

Sau, simplu-numitul „cioc-cioc",

Sau ba chiar numitul „PAC!",

Și, din timp, un simplu joc,

Simțind timpul stând pe loc.

Să simtă un joc, simțit cum vine,

simțului simțit îi se cuvine,

Când se simte simțul bine,

Chiar și timpul simț devine.

Și grație ție simțului senzației.

Și grație ție perioadei grației,

ne știm de pe vremea creației,

Dragă natură a inspirației.

Δ

° 25/100

(poemul)

Împreună-n Univers

ascultăm chiar divers,

Cum arta

curge

și

învie,

chiar

dansând

de

bucurie.

Frumusețea și Tristețea

dar

și

sfertul

din

întreg.

Fac omul să înțeleagă

cum toate

chiar

se leagă

Iar din ochi de curg o mie,

și din Sfera Timpurie,

bucurie,

cum din lacrimi omu' învie.

Și adânc se pierde în trecut...

Cea trecut de mult prin lut.

Venind chiar lin prin șoapte,

Zboară arzând rimele-n noapte.

- Mișto din Zbor.

π

• Cei ce Suferă de bunăvoie

Sunt mai fericiți decât cei care,

doar se bucură din întâmplare.

căci ei simt, și nu-i mirare,

Sfera aia Mare.

§

° Oameni de carton.

(Versiune integrala)

Domnule Psihiatru,

De plasturi nam nevoie,

Eu pe asta pun accentul

și te uiti pierdut de voie,

Cum de gluma e subiectul.

Cum pe tine cand te apasă..

Cand esti trist, dar

si tristețea.

Durerea pe cine afectează?

Ori, dacă o să vrei să observi,

nu trebuie să crezi în mine.

Caută singur si cu calm în tine,

Cum răspunsul se topește când il vezi.

Fiindcă adevărul este că,

atunci când dispare și căutarea,

o să vezi că e tristețea care

ușor, ușor începe dizolvarea.

Prin Dizolvarea naturala ce curge,

Lin in jos sau ca scrisul pe hârtie,

Fix calea de mijloc se parcurge,

Intrând in ritm, și în flow cum știe.

Ca idee mă luăm pe mine,

Dus de rime, cât mă ține,

Inspirat ascult atent,

energia ce fain vine,

Si totul de la sine.

Dar între timp, relax din plin!

Fin...

Versuri faine simt că vin,

La fel blestemul cel Divin .

De fapt, mă golesc și mă plec frumos,

ca să fac loc Celui frumos.

Prin nebunie mam vindecat,

căci sănătatea lumii e boala mea.

Absurd cum pare,

si chiar de nu s ar crede,

boala leac nu are,

Și durerea nu prea vede.

§

Căci totul curge din lumină,

Și dacă noi le punem nume,

le-am făcut să prindă rădăcini,

rădăcini în propriul suflet.

Pentru că la noi servim capsule,

Picături și vitamine,

Și pilule suplimente,

Sau pastile chiar demente.

Fiindcă noi suntem de carton,

și lumea nu există.

Și uite-așa totul se varsă,

fiind interpretat în mii de feluri.

Pot fii eu mai sigur,

că al meu e printre versuri?

Divinitatea nu are formă,

e, de fapt, ce proiectăm,

căci zeii sunt doar mituri

ce în noi mereu păstrăm.

Iar noi, la rândul nostru,

Astru' pe cadastru',

Doar din umbre ces in jur,

Simțim un nou murmur.

Și în simpla dizolvare,

adevărul cu minciuna

capătă o culoare,

Și analistul chiar niciuna.

§

Nu e chiar complicat,

căci dacă stau și râd de mine,

Se calmează un chin ciudat,

Din armonia ce ma luat.

Fiind doar cel ce privește,

cel care pe toate le simte,

De a ajuns deja să simtă

Însăși simțirea ei în sine.

E Simțul pliat pe din două,

Cel care vă stă în față vouă,

Ce prin frica de a se oglindi,

E doar oglinda în fața oglinzii.

Și uite așa,

de moment luminat,

și-a dat seama ce sa întâmplat:

Cel ce de departe se tot miră,

E egoul, ce ca boul,

Nu respiră!

Și la un moment dat,

cum se-ntrepătrunde cu lumina,

Gândul că e cineva,

Rămâne adânc schimbat,

Omenia nu e a omului în sine,

este ceva ce curge,

Și pleacă și revine.

§

Curentul natural a venit,

Zâmbind ma electrocutat,

ca un frumos vânt fluid a venit,

Completând profeticul mit.

În această viață

mult mai sănătoasă,

E mai bine să nu știi cine ești,

De ție teama că înnebunești,

ți-ai impus direct un test,

Să invoci un adanc protest.

Întradevăr, identitatea poate o știi

că, de fapt, există doar să fii,

dar totuși, întrupată, nu are de ales.

Așa e ritmul cel mai de interes.

Nu e el nici cum apt de vrăji,

doar atent în jur și în el,

cum sănătatea supremă,

e sa nu îngheți în vreo dilemă.

Dacă râzi de tine, poate,

și poti zbura liber printre toate,

din dorința arzătoare, aprinsă tare,

să nu mai tot suferi de singurătate.

Vei pune întrebarea ce te apasă:

„De ce îmi bat eu capul?"

Cand alții doar visează,

Cum din rol in rol 'Eul' se pliază.

Dar triști si nevinovați, greu mai vad,

Doar au impresia si nevoia dură,

Ca visul cel mai bun sa fie prăpăd.

Pe când cel Treaz e liber din natură.

Ce frumos curge și el,

Și dansează și se întoarce,

și poate, lin și ușurel,

să se ducă mai departe.

Unde? Te întrebi.

Dar ce mai contează,

dacă 'eu' nu exist,

Și totul vibrează?

§

° Arubaluba

Nămeții despărțiți trăiau laolaltă,

Când din soare ploua căldura cei saltă.

De frică și stres le creștea lor durerea,

Șin suflet simțeau adânc sfâșierea.

Dar ciclul naturii nu simte nici milă,

Nici timpul nul simte și nici o cămilă.

Ea ciclic se-nvârte șin moarte se naște,

Și viața, cum vine, la fel se cunoaște.

"Nu crezi căi destinul cel care creează?

Nu simți lumina cum subtil ne ghidează?"

Nimic nu înțelegea Dreptaci din tablou..

'Ce Viață intensă când simți prin stilou...'

Nămeții Stângacă nimic nu-i convine,

Tot fuge și minte și vrea să suspine.

Nămețul Dreptaci simțea chiar perplex,

Cum îngeri îi fluieră-un cântec complex.

Din Cer și Pământ se simte vibrând,

Dreptaci și Stângacă pierzânduse-n vânt...

Nămeții, mai nou, se topesc în culori,

Și sus, la distanță, ajung ei prin nori.

'Ce diverse povești văzând cum gândești!

Profund un mister simțind cum trăiești...'

Când lenta Stângacă plutește pe apă,

Sau Dreptul ce simte trecutul prin Clapă.

Tristețea și gândul se simt deodată,

Un Suflet simțind cum viața-i ciudată.

Iar draga Cămilă curioasă ne așteaptă,

Acum noi pășim pe calea cea aptă!

π

Ce ar putea vedea acel abis,

Decât lumina în sine?

Cine se pierde agitat în vis

Decât frica din tine?

-Din noapte, Lumină

§

"Frumusețea si tristețea,

Dar și miezul din intreg.

Fac omul sa înțeleagă,

Cum totul chiar se leagă."

Ars longa, vita brevis.

Ce tare poate fi Genesis!

Zi frumoasă, suflet blând.

Ți-am lăsat frumos un gând,

Gând pe care nu-l găsești,

Dar simțindu-l strălucești'.

§

Triste-amărui aceste vieți,

Ce dur suferi pana inveti.

Trăim intens prin vise reci,

Murim aprins simțind pe veci.

Durere infernală, acum tăcut,

Stins am glasul, sunt pierdut...

Suspinând sfâșietoare-n șoapte,

Bântuie arzător iubirea-n noapte.

Fiorul lin trecând in zbor,

Nori melancolici ce-i ador..

Ușor.. mi-e dor. Absurd umor,

Să mor atins profund de Amor..

Δ

Difuz văd, gândul din plimbare,

Lin, din bus în buzunare,

Căutând maniacal în soartă,

Inteligent asimptomatic, artă.

Omul e întruchiparea universului,

Dorința canalizată oferă o cale

către 'realizarea ce ține'.

Ține bine, căci ea nu e,

Decât, se pare,

Sfera aia mare.

Frustrarea care dă pe din afară
culminează în revoltă liniară.

Absurdul, umorul exagerat, sfidarea...
apar și ele,
pentru a oferi unui univers gri și neinteresant
un echilibru chiar de 'vară'.

O revoltă fain cum zboară.

Când vulcanul erupe,
omul își redescoperă natura.
Când omul se rupe,
Vine un Narator de-a dura.

"Frumusețea si tristețea,

Dar și miezul din intreg.

Fac omul sa înțeleagă,

Cum totul chiar se leagă."

Ars longa, vita brevis.

Ce tare poate fi Genesis!

Zi frumoasă, suflet blând.

Ți-am lăsat frumos un gând,

Gând pe care nu-l găsești,

Dar simțindu-l strălucești'.

§

° Domn Ușor

pt. II

'Să gândești e tehnic,

Tăcut

Devii

Magnetic.

Se leagă cerul de hârtie...

și faci din sunet Poezie.'

Coerența este transmisă prin rezonanță.

Copiii absorb prin expunere...

Prezența ființei...

Daca fiecare persoană are doi părinți, fiecare părinte alți doi și tot așa, nu durează mult ca numărul să depășească înțelegerea.

Deci, se pare că, Naratorul e precum,

steaua sus răsare...

Și mie nu-mi mai pare,

Poate decât,

Sfera aia mare,

Giup giup,

Giup,

stânga,

Pac

dreapta

Pac

Pac

"Structura e biologică,

Coerența răsare din stare!

Prezența... π înflorește

Și naratorul apoi zâmbește."

§

Δ

Si ce amare-s ele triste vieti

Sa schimbi scrumiere pana inveti

Traim intens prin iernile astea reci

Fumam țigări aprinse în beci.

Durere infernală-n drum tăcut

Aprins-am țigara cu bricheta

Suflând sfâșietor plămânul mut

Bantuie gandul de-a pune cheta

Filtrul fin il am deja in vizor

Si o foiță direct cu umor,

Si limba întreagă de-un color

Giup, pac, mi am aprins-o din zbor.

Δ

• Din gașca lui Domn Ușor și Șto-Mișto,

vi-l prezint pe...

° Hocus-Pocus

'dar ce focus...

Cum în liniște el s-a dus...'

" E ca și cum ai trișa la viață

când ai Sfera chiar de față,

Alții caută până înnebunesc.

Și toată ziua doar vorbesc.

Ai o Lună, ai și un Soare,

Dar și Sfere superioare.

Nu ți-e frig, și nici cald,

Și în suflet ai smarald.

Mai înveți cum în Sferă toți fac,

parte din tine și toți din sac.

Și de se rupe sacul pe din două,

Îți e greu și ție... dar și nouă.

Prin suflet simți natura,

Iar prin viață să-ți ții gura.

Sau ușor ce vastă-i viața,

Și lui Miyagi mustața."

'Călător sunt eu de vise

Sau ba chiar de cele scrise.

Și v-am zis și m-am dus..

Nu mai aveam multe de spus.

'Doar din spus v-am transpus.'

§

° De veghe

Dacă doare, doare.

Dacă e greu, e greu.

Și dacă nu-i soare,

Mă apuc de un eseu.

De ce să îmi creez idei imaginare?

De ce să îmi induc dualitate oare?

De ce ar trebui să știu că sunt în flow,

Sau să am nevoie sa fiu eu din nou?

Sau să-mi fac bine când vine răul,

Mângâind astfel suav egoul.

Sau sa mă consum ironic prin forțare

Când de efort ma pot scăpa prin suflare.

§

Toți cei ce se zbat o fac doar,

Fiindcă vor să nu o tot facă iar..

Și ce dacă simți că stai pe loc!

Nu i ca și cum arde vreun foc..

§

E greșită impresia că avem de atins un absolut,

Așa ne chinuim în iluzia în care ne-am pierdut.

Omul de Carton se simte atât de bine prin pace.

El evoluează pe măsură ce se auto-satisface,

La fel pe cât și minciuna pe care-o place.

Ce nu face niciodată de fapt și de drept?

Să dezlege iluzia din cap trăind prin piept,

Ignorând Pădurea privind un concept.

Ceea ce percepe repausul este chiar flowul,

Și din liniște, simultan, își dizolvă orgoliul.

§

Ce vede defectul din tine,

Decât mizeria din mine?

Ce acceptă frumosul din urât..

Când gândul a fost doborât?

Cine ar simți disonanță...?

Având in el substanță.

Sau ce judecă stând pe loc,

Când nu e conștient deloc.

Dacă doare, să doară.

Dacă e greu, să moară.

De ce să fie tot altfel decât?

Când poate fi umil și atât..

ΔΔ

° Din Șto, Mișto

Știu un tip numit chiar Șto,
Clar nu e vreun domn Mișto.
La Șto doar gândul zboară,
Mișto din cer coboară.

Și ce mult se tot joacă,
Făcând strâmbe el din moacă.
Cum Șto are egoul,
Dansând Mișto tangoul.

Șto vede în fum doar scrum,
Iar Mișto parfum din fum.

Ei privesc acum uimiți,

Cum din foc sunt ei zidiți.

Ca Mișto din Univers,

Este cerul de divers.

Cum din cer a și căzut,

Șto, mereu mai încrezut.

Se pierde Șto-n plimbare,

În lumea asta mare.

Găsește Mișto-n soartă,

Chiar și cea mai fină artă.

Către cerul cel de sus

Un drum lung Șto a parcurs.

Și de sus în jos apoi,

Venea Mișto înapoi.

Când orbește suferim,

Noi Șto suntem și nu știm.

Dar Mișto zburăm în zori,

Trăind în mii de culori.

§°Δ • π_¥

Diverse forme si culori,

Ca sunt cercuri sau doar flori,

Le simti toate prin Pur Martorul din tine.

Cel ce stie foarte bine,

Si stie fiindcă nu e

Nu e și nici nu a fost,

Nu va fi și nici vreo șansă,

Altceva decât de la Sferă să intre simfonie.

Liniștea ce curge,

prin absența gălăgiei...

Pe suflet mă unge,

centrul galaxiei.

¥

Haosul e

ce noi nu,

dar și noi ce

Metafore blue.

π

Difuz vad din plimbare,

Cum prin gând șin retrovizoare,

Tot caut maniacal în soartă,

Inteligent asimptomatic, artă.

ΔΔΔ

° MIȘTO DIN ȘTO (reloaded)

-Cine oare este Știou?

...Bate vântul pe platou..

Mișto cântând din vioară,

Se-nalță sus și zboară.

Furând prin buzunare,

Este Știo din răzbunare,

Mișto simțea din soare,

Când Știo rupea o floare,

Știo vede în fum doar scrum,

Iar Mișto parfum din fum.

®Și privesc acum surprinși,

Cum din foc sunt ei aprinși.©

Ce Mișto a fost el prins,

Focul ce mereu e stins.

§

Și cum este amețit,

Chiar și Șto l-a aburit.

Căci focul nu-i mai pare,

Divin el prin culoare,

Găsindu-l Mișto-n soartă,

Pe Șto lipsit de artă.

Δ

Soarele sus răsare,

Pe Șto frumos călare.

Și de sus in jos apoi,

Vine Mișto înapoi.

Noi orbiți nu suferim,

Cand tot suntem și nu știm

De el n-ar fii doar Șto...

"Mai nimic n-ar fi Mișto".

¥

° pac, poc

(pe loc, poemul)

Si uite așa, plictisit, m am intrebat

Ce sa fac eu cand de scris am terminat?

Căci după sfera sferelor, se pare

Nu mai am ce zidi,

nu am mișcare...

Ce zidi? nu e chiar așa...

Ca nu suntem manole, da?

Nu zidim ci colorăm,

Și al nostru suflet pieptănăm!

Pieptănăm forțat parul înnodat

Rupem firele cu brațul încordat

Tragem și răsuflăm și palma ne-o mișcăm

Ce dracu se intampla si cum o rezolvam!!!!

*

La palmă sau la dos,

Sau la fundița roz..

Căci se pare, fiți atenți

Firul n-are pretendenți.

® Sa gandesti e tehnic ®

Tacut

Devii

Magnetic

Se leaga cerul de hârtie

Si faci din sunet, poezie.©

Magice versuri precum incantații,

Există la mine prin inventar...

Căci cu ele invoc frumoasele senzații...

Senzații ce nu încap în niciun penar!

Așa că, mirat cum a rămas,

Intr-un final mi-am dat seama...

Stările rele le aduni in făraș,

Si la gunoi le arunci cu toata teama!

Fara vină-n suflet..

Și fără durere-n chiloți!

Așa e fain sa dai la verset.

Nu încordat ca printre toti.

Nu gândi,

nu exista

la mana de pe pistol,

Da!

Dă-i cu câte un pas,

În față....

Dă-i până nu mai ai suprafață!

Pac, poc, ce este acest loc?

Nu e decât, stai putin cum?!?!

Da, frate, oglinda-i un joc!

Nu mai gândi pe același drum!

Din zbor, din picioare,

Și la gleznă doar ninsoare.

Cine știe, știi tu oare?

Cine știe de-o întâmplare?

Întâmplarea cum o știu,

O găsim chiar și intr-un sicriu!

Mai întâi luam cuvântul,

Luam și aerul cu gândul.

Il luăm, îl așezăm,

Și apoi niște rime dăm.

Mai apoi, dintr-un gând,

Eschivând și vreo doua, trei..

Ne orientăm întrebând cum, când?

Și continuăm, vrei nu vrei..

Așa este nenea ușor,

Liniștea cea divină...

Introducem în ea un șerpișor!

Și ne scăpăm frumos de vină.

Ne scăpăm si de o rădăcină,

Ce a crescut dintr-o sămânță vecină...

Era ca vecina de la trei,

Ce tot vrea niște nepoței.

Că-i vrea sau și-i dorește,

Nici ea nu știe...

Dar nici noi cum crește,

Și devine geometrie.

Giup

Pac

Stâng

Dreptul

Pac

Poc

Obiectul

Cum să n-ai tupeu să suferi?

Ba ca un hipocrit să tot ceri?

Nu poți cere fără să și dai,

Nu poți lua zicând bye bye.

In univers există un scor,

Unul mare și color...

Iar scorul ne arată fain frumos,

Ca e timpul să te pui pe jos...!

...π...

Sau pe sus, de ce sa nu?

Stiu eu oare, sau stii tu?

Pe jos, pe sus, sau chiar pe diagonală!

Narez cum vreau sau chiar cand mi se scoală!

Cu un pac schimb decorul!

Si cu un giup chiar si scorul!

Si ma misc in continuare.

'pac'

In continuitatea asta mare

'poc'

Ce frumos, ce mirific,

'pac'

Ce ironic deseori...

'Pe loc!'

Când semaforul e stins...

Si n-ai mai pretins.

Pac...poc...

Ai trecut cum ai vrut,

Cand si cum ai putut

ΔΔ Δ

ΔΔ Δ

ΔΔ Δ

Am accelerat se pare!

Mergem cu viteza mare!

Suntem corp la corp!

Cu veselie

Dăm in ele

Sa se știe

Cine oare?

Cine stie?

Cine are?

Cine, fie...

Sunt eu

Tot mereu

Cimpanzeul

Care i zeul

'Δ'

Sunt eu..

Ești tu..

Suntem toti!

Vezi tu?

Un șarpe si o maimuță,

Se duceau după o drăguță.

Drăguța de ea cum stătea,

Stătea frumos si ii aștepta.

Șarpele sâsâia la ea,

Maimuța se uita să nu cumva...

Se uită fain frumos.

Cum stau si eu pe jos!

Dar șarpele era doar,

Propria evoluție chiar.

Iar maimuță să știi,

Eram eu prin bălării.

Pac

Poc

Hai la joc

Pac

Poc

Hai noroc

Cine zice, 'cine zice ăla e',

Ăla e prostul, prostul cel mai ce!

Căci el e defapt mai mereu,

Cel mai de temut cimpanzeu!

Nu ca ar fi rău, vai de mine,

vai de noi sau chiar vai de tine.

E doar fiindcă te face, considerabil...

vrei nu vrei, să tot fii responsabil...

Obositor, măi copilași...

Sa ai grija de-un maimuțoi!

Imi vine să-i zic, bă ma lași?

Dar maimuțoiul, unu doi,

' '

Vine și te apucă de un coi...

Ba cu gândul, ba cu pata...

Ba când te ia cu lopata...

Pai mă nene...

'Stau si mă gândesc,

Nu mai bine îl înveselesc?'

"Uite aici, hai sa vezi...

Hai, sau nu mă crezi?

Îți arăt eu ceva interesant

Vezi tu, în buzunar....

Am un gândac dansant!

Și dansează în zadar,

Cum dansează si gândul...

Si durerea,

Și ba chiar și cel ce vrea!"

'Toți după muzică, sau după Ea...'

Pasiunea,

Iluzia,

Sau chiar și perfuzia...

Mereu apare ditamai confuzia.

Vrem, ne lipsește,

Și nimic nu ne încălzește,

Mi-aș încălzi eu ce-i drept...

Dar nu-i căldura ce-mi lipsește.

Pac

Pic

Poc

Giup

Ar

părea

ca mă

lupt.

Ma lupt, ma bat și mă desfac,

Ca

gândacul

ce m-a

supt.

M-a supt, în pat și m-a pac-pac.

M-a gândit gândacul ca și pac-ul,

M-a găsit căscatul și el săracul,

M-a lăsat vâjâiala cea urâtă...

Și maimuțoiul... Liniștit cum se uită.

Pac

Poc

Un narator...

...

Dispare fain frumos în decor...

Δ

Se leagă rock-ul de hârtie...

și faci din sunet, gălăgie.

Chitara și basul...

Basul și contrabasul

Și mie nu-mi mai pare,

Poate decât,

Solo-ul ala mare,

Pac

Partitura e biologică,

Coerența răsare din stare!

Ritmul... π înflorește

Și toboșarul ne zâmbește.

Să gândești e tehnic,

Tăcut

Devii

Magnetic.

Se leagă cerul de hârtie...

și faci din sunet Poezie.

Giup giup,

Giup, stânga,

Pac

Dreapta

Pac

Pac

Nici o data să nu eziți măcar

Și nici mișcări să nu faci în zadar

Lasă-te dus de-ai putea prin pace

Căci e de necrezut ce-ai putea face

Naratorul, my friendo

De-un mare sentimiento

A aparut y esta sintiendo

Sintiendo el verso cu un pensamiento

Pack,

O strofă trilingvă se pare

A cantat o intr o zi la mare

Era intre engleză dintr un motiv

Si o chitara, si o pictura pe-un stativ

Ce a fost interesant, stai sa vezi

E cum naratorul se pierde prin zapezi

Si aluneca pe gheata de nu crezi

Cand cu stanga, cand cu dreptul

Cand cu gandul ca obiectul.

Si s a dus si s a întors,

Si ca o portocală s-a stors

S a scăpat de rime si de-o baba

Ce tot bârfea mai degraba"